

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 1. 4. 2022, č. j. 59 Af 15/2022 - 17, vedeném Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. 10 Afs 145/2022, o námitce podjatosti,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu Mgr. Ondřej Mrákota, JUDr. Zdeněk Kühn, a Mgr. Michaela Bejčková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 Afs 145/2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni (dále jen „stěžovatelce“) bylo v řízení o kasační stížnosti poučením doručeným dne 23. 5. 2022 oznámeno, že se její věci bude zabývat, projedná ji a rozhodne 10. senát Nejvyššího správního soudu ve složení Mgr. Ondřej Mrákota, JUDr. Zdeněk Kühn a Mgr. Michaela Bejčková. Dále bylo uvedeno, že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého z členů uvedeného senátu může být senát doplněn některým ze soudců 9. senátu, kterými jsou JUDr. Radan Malík, JUDr. Barbara Pořízková a JUDr. Pavel Molek.

[2] Na tuto informaci žalobkyně reagovala zasláním námítky podjatosti všech jmenovaných soudců. V něm však neuvedla žádné konkrétní důvody případné podjatosti, s výjimkou citace zákonného ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. K výzvě soudu ze dne 7. 6. 2022 doplnila stěžovatelka své původní podání. V něm v zásadě tvrdí, že jmenovaní soudci, kteří se v minulosti podíleli na rozhodování této a dalších věcí stěžovatelkou vedených, jsou systémově podjatí. Žalobkyně označuje dřívější řízení týkající se jejích sporů o daň z nemovitých věcí za „*dlouhodobě vědomě páchané zločiny*“. Dále tvrdí, že „*výše uvedení soudci opakovaně rozhodovali, nápravu nezajistili a svými rozhodnutími tyto zločiny kryli*“.

[3] Jakkoli stěžovatelka svou námitkou míří i proti soudcům zařazeným do devátého senátu Nejvyššího správního soudu, je třeba ji vztáhnout pouze k zákonným soudcům v dané věci, tj. vůči soudcům desátého senátu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že účastník řízení může namítat podjatost pouze u toho soudce, který bude v jeho věci rozhodovat (usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. Nao 103/2008 - 79, ze dne 11. 5. 2016, č. j. Nao 58/2016 - 26, nebo ze dne 6. 8. 2020, č. j. Nao 103/2020 - 48). Soud se proto zabýval pouze námitkou podjatosti směřující vůči Mgr. Ondřeji Mrákovovi, JUDr. Zdeňku Kühnovi, a Mgr. Michaela Bejčkové. Rozhodovat o námitce podjatosti vůči jiným soudcům, vůči kterým

byla námitka rovněž zdá se vznesena, by bylo namístě až tehdy, pokud by zastupovali některého z uvedených soudců.

[4] K podané námitce se vyjádřili shodně všichni jmenovaní soudci desátého senátu tak, že se necítí podjatí a nemají žádný poměr k projednávané věci ani k účastníkům řízení. Žádný z těchto soudců nezná žalobkyni jinak než z úřední činnosti. Žádný z těchto soudců nemá poměr k věci nebo k účastníkům řízení ani se nepodílel na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení.

[5] Námitka podjatosti není důvodná.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Nakolik lze z obsahově pestrých vyjádření stěžovatelky vypreparovat jakýkoliv koherentní obsah, pak jediný důvod, který stěžovatelka pro svůj závěr o podjatosti uvádí, jsou *okolnosti, které spočívají v postupu soudce (soudců) v řízení o projednávané věci nebo v jeho (jejich) rozhodování v jiných věcech*. Stěžovatelka polemizuje s obsahem a procesním postupem soudu v probíhajícím řízení v její věci, stejně jako zdá se obecně v řízeních předchozích. To jsou nicméně okolnosti, které ze zákona důvody podjatosti soudce nejsou. Jiné důvody případné podjatosti stěžovatelka neuvádí.

[8] Vzhledem k těmto okolnostem Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z výše jmenovaných soudců 10. senátu není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u něj pod sp. zn. 10 Afs 145/2022.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2022

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu